

for at opmuntre dem til at plante. Der kunde da fra begge Sider i den Henseende arbeides i betydelig større Grad, end det nu er Tilfældet. For den private Skovopveksnings Væbkommande har man jo et meget heldigt Medlem i Hede-selskabet, der hidtil paa en fortrinlig Maade har vidst at knytte den private Virksomhed til sig, og man vilde, ved efterhaanden at forøge Tilskudene dertil, kunne i en særlig Grad opmuntre Private til i langt stærkere Grad, end det nu er Tilfældet, at tilkultivere øde Jordstrækninger med Skov. Det er min fulde Overbevisning, at ogsaa de Pengé, der anvendes i den Retning vilde have en større Betydning, vilde skaffe en større Fordel for Befolkningen, ialtsald en stor Del af denne end Skattenedsættelse, og jeg tror, at naar man sammenfatter det saaledes, at man gjør, hvad der fornuftigvis og forstandigvis kan gøres fra Statens Side for at udvikle Agerbruget, for at fremme Fiskeriet og Skovbruget, saa vil man derved efterhaanden ogsaa fremkalde en større Industri heri Landet end hidtil, og man vil derved i det Allervæsentligste give Plads for det Overskud af Befolkningen, som nu for endel maa vandre ud til andre Verdensdele og der friste en tvivlsom Tilværelse; de ville her i vort eget Føde-land kunne finde baade Betskjæftigelse og utvivlsomt endogsaa vellønnede Erhverv af de Sjælpekilder, vi selv have, naar de udvikles paa en saa forstandig og god Maade, som det efter Forholdene maa anses for muligt. Jeg tillader mig derfor at henlede Opmærksomheden paa disse Ting og særlig nu, da Spørgs-maalet maatte enten nu eller i en nær Fremtid kan komme til at ligge for, paa hvilken Maade man bedst skal anvende de Midler, som det synes, at Staten har tilovers enten ved at nedsætte Skatterne eller ved at anvende Midlerne i produktive Diemed. Jeg kan ikke faae Andet ud ved de Overvejelser, som jeg har været istand til at stænte de Forhold, end at man ved det Sidste vil gavne de Fleste. Ved at udvikle vore egne Sjælpekilder saa godt som muligt, vil man kunne skaffe Betskjæftigelse og Erhverv for en stor Del af Befolkningen, og man kommer særlig derved den mindre helbig stillede Del af Befolkningen til gode, idet man giver Afgang til Erhverv for den, og man kommer den, efter mit Skjøn, bedre til gode derved end ved Skattenedsættelser, som i de fleste Henseender kunne være af høist tvivlsom Betydning for den.

Jeg tør maatte endnu blot gjøre en eneste Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen), der igaar under sit Foredrag kom til at udtale, at han sandt, at det var urigtigt og uheldigt, at de forskellige Udgifter til Træplantning eller Skovbrug forterede under forskellige Ministerier, idet de burde fortere under eet Ministerium. Derved skal jeg imidlertid ikke opholde mig, men kun sige,

at der er visse Forskjelligheder til Exempel mellem den Kultur, der foregaar i Klitterne, og den almindelige Skovkultur, endogsaa en ikke ringe Forskjel, saa at jeg tror, at den nuværende Ordning er den heldigste, idet man der har samlet Klitplantningen sammen med Sandflugtens Dæmpning under een Overbestyrelse. Det ligger desuden saa fjernt, at det vil medføre ikke saa Ulemper, hvis man vil drage det ind under den almindelige Skovbestyrelse. Jeg tror derfor, at disse to helst maa staa hver for sig, da der anvendes forskellige Fremgangsmaader ved Kultivering af Klitterne og den almindelige Skovkultur, hvorved man altsaa overordentlig let forbinder Tilsynet med Træplantningerne i Klitterne med Tilsynet med Sandflugtsdæmpningen. Jeg tror, det er bedst, at det holdes hvert for sig, og da det hidtil har sorteret under Indenrigsministeriet, hvor Klitvæsenet hører hjemme, kan jeg ikke se Andet, end at det vil være rigtigt ogsaa i Fremtiden at lade det blive der. Nogen Besparselse kan der ikke vindes ved en Omlægning af Administrationen; tværtimod vilde denne snarere forbyres ved at lægge Træplantningen paa Klitterne hen under det almindelige Skovvæsen.

Seth: Det er kun nogle ganske enkelte Punkter, jeg skal tillade mig at gjøre til Gjensid for Dmtale. Det ene er et Punkt, hvorpaa jeg allerede tillod mig i forrige Samling under første Behandling af Finantsloven at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed. Jeg sigter herved til Portotaxten for Brevfort. Forholdet hos os er som bekendt dette, at der ikke indtræder nogen modereret Portotagt for Brevfort, men at Portoen for dem er ganske den samme som for Brevforsendelser i Almindelighed. Dette er et Forhold, som i høi Grad staar i Modstrid med, hvad der finder Sted i andre Lande, hvor Taxten for Brevfort er meget nedsat, hvilket ogsaa har givet Anledning til, at disse Kort i meget stor Udstrækning benyttes til Korrespondance. Ja, Forholdet staar endogsaa saa, som jeg allerede for et Aar siden tillod mig at henlede Opmærksomheden paa, at man nu ved Brevfort kan skrive endogsaa billigere til Udlandet, end vi kunne skrive mellem forskellige Postdistrikter herhjemme, idet s. Ex. Portoen for Brevfort mellem Kjøbenhavn og Valby er 8 Ore, medens den mellem Kjøbenhavn og Stockholm kun er 6 Ore. Den meget ærede Indenrigsminister svarede mig sidste Gang, da jeg bragte denne Sag paa Bane, at vi have aarlig Underflud paa vort Postbudget, og at han derfor nærede nogen Betænkelighed ved at nedsætte Taxten for Brevfort, idet han frygtede for, at Underfludet derved vilde forøges. Jeg har siden den Tid, saa godt jeg har kunnet, søgt Leilighed til at tale med Mænd af Faget, ligesom jeg ogsaa har indhentet, saavidt det har staaet i min Magt, Oplysninger fra Udlandet, og jeg har